

N:o 134.

Af herr **O. G. Erikson** i Öfra Odensvi, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t* angående *ändring af kongl. förordningen om försäljning af vin och maldrycker den 24 oktober 1885 m. m.*

I enlighet med stadgandet i § 4 och § 5 i Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin, maldrycker, kokadt kaffe och andra tillagade, icke spirituösa drycker, kan ingen förvärfva rättighet till utskänkning af vin och maldrycker i vidsträcktare omfattning, så vida, inom stad, stadsfullmäktige, eller, der sådana ej finnas, allmän rådstuga och magistraten afstyrker ansökan derom, och om å landet kommunalnämnd och kommunalstämma afstyrka bifall till sådan ansökan; följaktligen ega vederbörande kommunala myndigheter, såväl i stad som på landet, i allmänhet magt att hindra inrättande af ölkrogar inom sin kommun; från denna regel finnas dock rätt många undantag; i § 1 af åberopade kongl. förordning göres undantag för försäljning från tillverkningsställe och för den som förvärfvat rättighet till utskänkning af bränvin, i § 7 för försäljning vid helsobrunn eller badort, eller der vårdshusrörelse af annan anledning kan komma i fråga att under någon tid af året utöfvas, i § 9 för försäljning vid marknad och kungjord allmän torgdag, vare sig i stad eller på landet, så ock vid läger eller annat

vapenöfningsmöte, mönstring, ting, auktion eller annan till folksamling föranledande förrättning på landet, och i § 22 stadgas, att förordningen icke har tillämpning på gästgifvare vid dem i sådan egenskap tillkommande försäljningsrätt och ej heller i allmänhet på dem, som utomhus i ringa omfattning, vare sig medelst kringbärande eller från bord eller på annat dylikt sätt, idka försäljning af maldrycker eller öfriga i 8 § omförmälda icke spirituösa drycker; förordningen skall icke heller gälla för Stockholms stad; likaledes skall styrelsen för statens jernvägstrafik ega att, med ledning af denna förordnings grunder, meddela och tillämpa de närmare bestämmelser i afseende å försäljning af omförmälda drycker inom jernvägens område vid statens jernvägsstationer, som kunna af styrelsen anses erforderliga; hvarjemte, på framställning af styrelse för enskild till persontrafik upplåten jernväg, Konungens befallningshafvande, efter det kommunalnämnden och kommunalstämman blifvit hörda, eger bestämman, om och för hvilka tider utskänkning af maldrycker må på landet inom området för station vid sådan jernväg ega rum. Gästgifvare eller föreståndare för skjutsstation ega ock, på grund af föreskrifterna i § 8 och § 28 i Kongl. Maj:ts nådiga stadga den 31 maj 1878 angående skjutsväsendet, rätt att vid eller utom måltider till vägfarande försälja maldrycker till förtäring på stället.

På grund af dessa särskilda bestämmelser kunna ölkrogar af många anledningar komma till stånd, i synnerhet inom landtkommuner, till skada för en sund utveckling i sedligt afseende, utan att vederbörande kommunala myndigheter hafva någon rätt att deremot ingripa.

Då jag anser, att det bör vara ett hufvudvilkor för en god lag att den gäller lika för alla, kan jag icke underlåta att fästa Riksdagens uppmärksamhet på de missförhållanden, som af åberopade undantagsstadganden kunna uppstå, och vågar på grund af det anförda vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes utarbета och för Riksdagen framlägga förslag om sådan ändring af § 1, § 7, § 9 och § 22 i åberopade Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin, maldrycker, kokadt kaffe och andra tillagade icke spirituösa drycker samt af § 8 och § 28 i åberopade Kongl. Maj:ts nådiga stadga den 31 maj 1878 angående skjutsväsendet, så att det i hvarje fall

må vara beroende på vederbörande kommunala myndigheters medgifvande, om och i hvilken utsträckning ölkrogar få inrättas eller fortgå inom kommunen.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1896.

O. G. Erikson.

N:o 135.

Af herr **O. G. Erikson** i Öfra Odensvi, *om ändrad lydelse af 27 kap. 10 § byggningsbalken.*

Ehuru en af mig vid förlidet års riksdag väckt motion, n:o 4, afseende sådan ändring af 27 kap. 10 § byggningsbalken, att egare eller tillträdande arrendator skulle förpligtas att lösa det foder, som afträdande arrendator har öfver vid fardag, af lagutskottet afstyrktes och icke ledde till någon Riksdagens åtgärd, anhåller jag att ännu en gång få fästa Riksdagens uppmärksamhet på bestämmelserna i åberopade lagrum, hvilket enligt mitt förmenande är otydligt och ofullständigt.

I vår tid, då en rationel boskapskötsel är ett hufvudvillkor för jordbruksnäringens rätta bedrifvande, är fodertillgången vid en egendom af ganska stor betydelse, hvarföre ock, — då jag fortfarande är af den åsigt, att det i de flesta fall möter stora svårigheter för en afträdande arren-